

Dialog

Avsnitt 5, säsong 2

Poesi

Arbetsblad
Övning

Öva dialogen – och uttal

- Läs först dialogerna och se därefter ett avsnitt.
 Eller se först ett avsnitt och läs därefter dialogerna.

Betona rätt ord i satsen. Se orden i **fet** stil.

Det långa ljudet i de **betonade** orden är understruket

Medverkande i avsnitt 5

- **Berättarröst: Martina**
- **Martina**
- **Jamal**
- **Konrad**
- **Ylva**
- **Hassan**
- **Yasmin (Sfi-elev 3)**
- **Sfi-elev 1, 2, 3**

OBS! Olika betoningar får olika betydelse.

Jämför:

1. Hon gör **allt** för sina elever.
(Hon är mycket engagerad.)

2. **Hon** gör allt för sina elever.
(Det är läraren Ylva, inte någon annan person, som är engagerad.)

3. Hon gör allt för sina **elever**.
(Det är bara för eleverna. Inte för någon annan.)

Tips 1

Läs dialogerna. Markera ord som du inte förstår. Vad betyder de?

Se ordens betydelse och lyssna till uttalet på www.svenska.se

Tips 2

I svenska språket är det viktiga ordet betonat. Ord som är **feta** i dialogerna ska betonas.

Titta på ord som ska betonas.

Se avsnittet tillsammans med en kamrat.

Lyssna till betoningen.

Läs tillsammans. Kom ihåg betoningen.

Intro: Jamals, Konrads, Martinas och Hassans röster

"**Hur** ska du **nånsin** kunna bli **svensk**...?"

"Jag **lovar**."

"**Tänk** om vi kunde **åka** till **Spanien**..."

"Det är **inte** mycket tid **kvar**..."

● **Jamal**

– God **morgon**, min **solstråle**!
Du verkar **pigg** och **utvilad**.

● **Martina**

– **Du** har fått **sova**, men **Axel väckte** mig
fyra gånger i **natt**.
Var är **Hassan**?

● **Jamal**

– Han **gick** för en **timme** sen.
Vi **pratade** nämligen med **Ylva** tidigare. **Hon** sa att
hon har en **jättebra idé**. Jag **vet** inte **vad**.

● **Martina**

–**Okej**, vad **bra**! Jag **hoppas** att det **löser** sig för
hon. **Han** verkar vara en **bra kille**.

● **Jamal**

– **Ja**, och att han **hittar** ett **fast jobb**.

Förresten, Konrad har ju en **städfirma**. Kan inte **du kolla** med **honom** om han har ett **jobb** till **Hassan**?

● **Martina**

– **Nej**, men **Jamal**, inte **pappa!**
Jag **litar** inte **alls** på **honom** just **nu!**
Jag vill inte **utsätta Hassan** för **det heller**.

● **Jamal**

– **Nej, okej**, men han **behöver verkligen** ett **jobb**.

—— I koloniträdgården ——

● **Ylva**

– **Hallå!** Är det **du** som är **Hassan**?

● **Hassan**

– **Yes**. Är det **du** som är **Ylva**?

● **Ylva**

– **Ja**. **Välkommen hit!** Stig **på!**

● Hassan

– **Tack!** Vilket **fint** litet **hus**!

● Ylva

– **Ja**, eller **hur**! En **härlig** liten **stuga**, en **kolonilott**.

● Hassan

– En **vad**?

● Ylva

– En **kolonilott**. **Förr** i **tiden** kunde **arbetarna** få små **tomter** för att **odla potatis** och **grönsaker**. Och **nu** så kan man **hyra** en sån **här** liten **stuga**, **mitt** i **staden**.

● Hassan

– Ja, **det** finns inte **precis** i **Afghanistan**. **Alltså**, jag är **verkligen jättetacksam** för att du **hjälp**er mig. Men **jag** kommer **fixa** en **egen lägenhet** så **fort** jag **kan**. **Jag** vill ju **helst klara** mig **själv**.

● Ylva

– Jag **förstår det**. Det är **därför** du får **bo här**, i **kolonilotten**, så **länge** du **behöver**.

● Hassan

– Tack!

● Ylva

– Men **kom** så går vi **in**!
Välkommen in i **stugan**! **Känn** dig som **hemma**.
Ja, här har vi **köket**, och **här** är **sängen**.

Vad **gör** du **annars**? På **fritiden**, när du är **ledig**,
vad håller du **på** med?

● Hassan

– Ja, **alltså**... **Jag** håller **på**
med **poesi**, **faktiskt**. **Spoken word**.

● Ylva

– **Nej**, vad **kul**! Men **du**, då **måste** du **komma** till
min sfi-klass.

● Hassan

– **Jaha**?

● Ylva

– **Ja**, och **läsa** **poesi** för **klassen**!

● Jamal

– **Martina?**

● Martina

– **Ja?**

● Jamal

– **Alltså**, jag är lite **nervös** inför den **här** **arbetsintervjun**.

Skulle inte **du** kunna **hjälpa** mig **lite**?

● Martina

– **Men** jag **jobbar**.

● Jamal

– **Snälla**, det går **superfort**.

● Martina

– **Ja** okej.

● Jamal

– Okej, bra!

Vi låtsas att det här är en anställningsintervju. Och ja, du är personalchef som ställer frågor, okej?

● Martina

– Ja, okej. Men i så fall är jag en väldigt sur personalchef som egentligen inte har tid utan måste jobba.

● Jamal

– Ja, ja, okej.
Hej! Jamal.

● Martina

– Sätt dig.

Ja... Jag har läst ditt cv. Och det ser...ganska bra ut. Men... jag ser att du har bytt jobb väldigt ofta.

Ballongkonstnär. Vad är det för nåt?

● Jamal

– Ja... Det är när man ska vika en...
Men hallå, det där finns inte kvar på mitt cv!

● **Martina**

– Jag kan se att du har jobbat som taxichaufför.

● **Jamal**

– Ja, det stämmer!

● **Martina**

– Ja, och jag kan också se att du vid ett tillfälle kidnappade en ung, snygg tjej, stal en taxibil och körde ut på Värmdö mitt i natten.

● **Jamal**

– Snälla kan du inte vara lite seriös nu?
Det här jobbet är viktigt för mig!

● **Martina**

– Förlåt, Jamal. Oroa dig inte.
Det kommer att gå jättebra.

● **Jamal**

– Tror du?

● Martina

– Ja.

● Jamal

– Ja, jag tar honom.

—— På sfi-lektionen ——

● Ylva

– Det här är min nya kompis Hassan.
Han kommer från Afghanistan.

Och jag tänkte att ni kunde få ställa frågor till honom, så att han får berätta om sig själv.

● Sfi-elev 1

– Vad jobbar du med?

● Hassan

– Jag har jobbat som städare,
men just nu söker jag jobb.

● Sfi-elev 2

– Vad heter din mamma och pappa?

● Hassan

– Min **mamma** heter **Mina** och min **pappa** heter **Mahmoud**. De **bor** i **Kabul** i **Afghanistan**.

● Sfi-elev 3

– Hur **gammal** är **du**?

● Hassan

– Jag är **tjugoett**.

● Sfi-elev 3

– **Vad** ska du **göra** efter **lektionen**, då?

● Hassan

– Jag **vet** inte. **Du**, då?

● Ylva

– **Okej, Hassan**, du **skriver** ju poesi **också** och har **lovat** att **läsa** en **dikt** för **oss**. Men jag **tänkte**, kan du bara **berätta** lite om **varför** du håller **på** med **poesi**?

● Hassan

– **Ja**. Med **poesi** vill jag **berätta** om mitt **liv**.

Och vad **jag** har varit **med om** och
vad jag **känner**. **Både** det som är **bra** och
det som är **dåligt**.

● Ylva

– Men **då** så, **Hassan**. **Vill** du **börja**?

● Hassan

– **Ja**, okej.

Snälla,
låt inte mina **ord avskräcka** dig.

Låt dem **väcka** dina **förväntningar**
efter **förändringar** och **förbättringar**.

Låt dem **förhindra försämringar**.

Jag **befinner** mig **mitt** i **kaoset**.
Blundar, och **allt** jag kan **se** -

är **löften** som är **brutna**,
ögon som är **slutna**,

era **nävar** som är **knutna**
och **vänner** som är **bortglömda**.

● Hassan

– **Yasmin** är ett **fint namn**.

● Jasmin

– **Tycker** du? Jag **vet** inte...
Men **jag** tyckte **om** din **poesi**. **Den** var **vacker**!

● Hassan

– **Tack!** Det var en **grej** jag **skrev** för **länge** sen **faktiskt**.

● Jasmin

– **Finns** du på **Instagram**?

● Hassan

– Ja, **absolut**. Det är "**Hassan the Homie**"..
...jag **vet**...

● Jasmin

– ..the **Homie**... **Nu** har jag lagt **till** dig.

Är det **sant** att du **inte** får **stanna** i **Sverige**?

● Hassan

– **Alltså**, jag **vet inte**, vi får **se**. Men jag **vill** verkligen **inte** åka **tillbaka** till **Afghanistan nu**. Det är ju **bara skit där**.

● Jasmin

– **Ja**, jag **förstår**.
Okej, Hassan, nu **måste** jag åka **hem**.
Men **det** var **roligt** att **prata** med **dig**.

● Hassan

– **Detsamma**.

● Jasmin

– **Men** du **kommer** väl **tillbaka hit igen**?

● Hassan

– **Om** du **vill**!

—— Hemma hos Martina och Jamal ——

● Martina

– **Kära Jamal**, **varför använder** du **inte** **nyckel**?
Pappa...!

● **Konrad**

– **Martina**, jag vill **be** om **ursäkt**.
Kan du inte **förlåta** mig?

● **Martina**

– **Vad** har **hänt** med **dig** **egentligen**?

● **Konrad**

– Det var **några** som **påstår** att **jag** var **skyldig**
dem **pengar**.

● **Martina**

– "**Påstår**" att **du** är **skyldig** dem **pengar**?

● **Konrad**

– **Jag** kanske **var** **skyldig** dem **lite pengar**...

Det var ju **därför** det **blev** så **fel** när jag **skulle**
sitta **barnvakt** **sist**.

● **Martina**

– Jag är **fortfarande jättearg** på **dig**. Och
jag tycker **du** är **dum** i **huvudet** som **umgås**
med **såna människor**.

● **Konrad**

– **Nej** men **jag**... jag **ska sluta**.

Det **var**... Det **var** ett **misstag**.
Snälla du, kan du **bara förlåta** mig?

Jag **gör vad** som **helst**!

● **Martina**

– Det **finns** en **sak** som du **skulle** kunna
göra, faktiskt.

● **Konrad**

– **Vad** som **helst, Martina!** Jag **lovar!**